

**Centrum pro výzkum veřejného mínění
Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.**
Jilská 1, Praha 1
Tel./fax: 286 840 129
E-mail: gabriela.samanova@soc.cas.cz

Naléhavost zabývání se oblastmi veřejného života – únor 2011

Technické parametry

Výzkum:	<i>Naše společnost 2011, v11-02</i>
Realizátor:	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.</i>
Projekt:	<i>Naše společnost – projekt kontinuálního výzkumu veřejného mínění CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i.</i>
Termín terénního šetření:	<i>7. – 14. 2. 2011</i>
Výběr respondentů:	<i>Kvótní výběr</i>
Kvóty:	<i>Region (Oblasti NUTS 2), velikost místa bydliště, pohlaví, věk, vzdělání</i>
Zdroj dat pro kvótní výběr:	<i>Český statistický úřad</i>
Reprezentativita:	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
Počet dotázaných:	<i>1069</i>
Metoda sběru dat:	<i>Osobní rozhovor tazatele s respondentem</i>
Výzkumný nástroj:	<i>Standardizovaný dotazník</i>
Otázky:	<i>PO.5</i>
Zveřejněno dne:	<i>10. března 2011</i>
Zpracovala:	<i>Gabriela Šamanová</i>

V únoru letošního roku zařadilo Centrum pro výzkum veřejného mínění do svého pravidelného výzkumu otázku, v níž obyvatelé České republiky hodnotili, jak moc je naléhavé zabývat se vybranými oblastmi veřejného života¹.

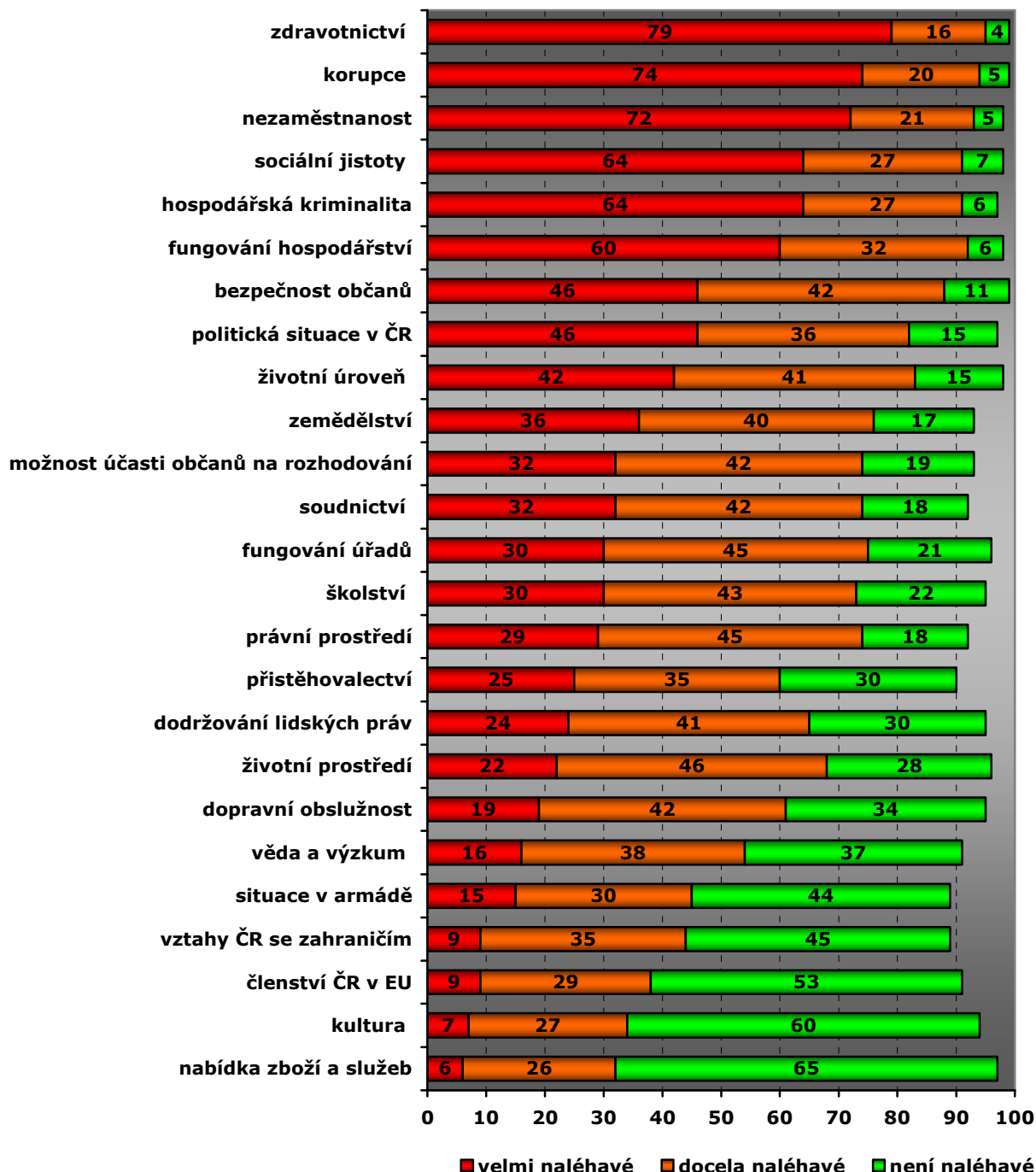
Nejpalčivějším problémem České republiky je podle účastníků výzkumu zdravotnictví. Zabývání se touto oblastí označilo za velmi naléhavé 79 % dotázaných a dalších 16 % pak za docela naléhavé. V závěsu za zdravotnictvím „trápí“ oslovené občany korupce, 74 % z nich uvedlo, že zabývat se tímto nešvarem je velmi naléhavé a 20 % se domnívá, že je to docela naléhavé. Jako závažný problém je vnímána také nezaměstnanost (72 % velmi naléhavé, 21 % docela naléhavé), sociální jistoty (64 % velmi naléhavé a 27 % docela naléhavé), hospodářská kriminalita (64 % velmi naléhavé a 27 % docela naléhavé) a fungování hospodářství (64 % velmi naléhavé a 27 % docela naléhavé).

Na druhé straně pomyslného žebříčku stojí nabídka zboží a služeb. Více než polovina respondentů nepovažuje zabývání se touto oblastí za naléhavé, o naléhavosti zabývání se nabídkou zboží a služeb je přesvědčeno 32 %

¹ „Jak moc je podle Vás naléhavé zabývat se letos v České republice následujícími oblastmi: ...“ (pro seznam hodnocených položek viz tabulku 1).

dotázaných (6 % velmi a 26 % docela). Z výsledků můžeme číst, že převážná spokojenost panuje také v oblasti kultury, 60 % respondentů uvedlo, že zabývání se tímto není naléhavé. Avšak nezanedbatelná část dotázaných (34 %) nějakou naléhavost zabývání se touto problematikou pociťuje (27 % docela a 7 % velmi). Úplný přehled výsledků u všech hodnocených položek nabízí graf 1.

Graf 1: Naléhavost zabývání se vybranými oblastmi (v %)

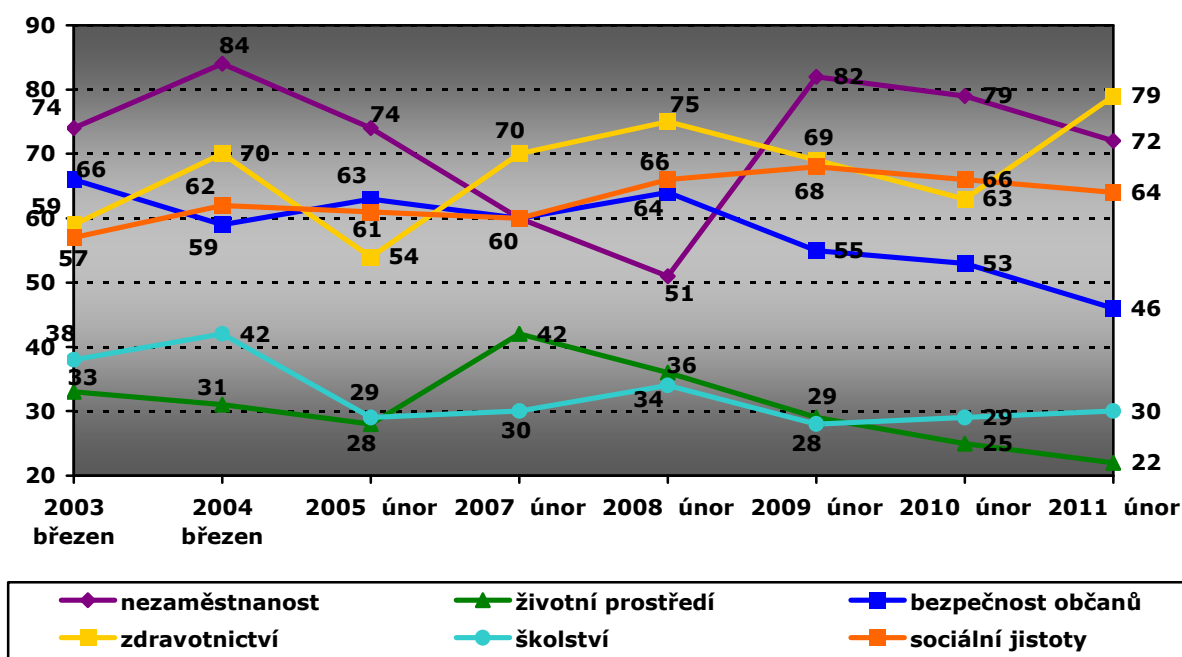

Pozn.: Data za únor 2011, dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“. Položky řazeny sestupně podle dosaženého skóre odpovědi „velmi naléhavé“.

Při pohledu na graf 2, kde je zobrazen vývoj výsledků u vybraných témat v čase, vidíme, že stejně jako v letech 2007 a 2008 je zdravotnictví poté, co předstihlo nezaměstnanost, hodnoceno jako nejnaléhavější problém. Avšak také

nezaměstnanost se po strmém nárůstu odpovědí označujících ji za naléhavý problém v období mezi únorem 2008 a únorem 2009 stále drží (i přes mírný pokles) na velmi vysoké úrovni. U životního prostředí bylo zaznamenáno další zlepšení. Počet respondentů, kteří považují za naléhavé řešit tuto problematiku, od roku 2007 plynule klesá. Také u hodnocení bezpečnosti občanů pokračuje trend zlepšování, kdy aktuální data nižší hodnoty z roku 2009 a 2010 potvrdila ještě větším poklesem. Změny v hodnocení oblasti sociálních jistot nejsou nikterak výrazné, podobně jako v případě školství, kde podíl odpovědí „je to velmi naléhavé“ osciluje od roku 2005 v rozmezí vytýčeném statistickou chybou na téměř stejné úrovni.

Graf 2: Vývoj naléhavosti zabývání se vybranými oblastmi (v %)

Pozn.: V grafu jsou znázorněny odpovědi „je to velmi naléhavé“.

Stav většiny oblastí hodnotí lépe (statisticky významně častěji) lidé mladší pětáctičetřiceti let a lidé se subjektivně deklarovanou dobrou životní úrovní. Horší hodnocení pak častěji nalézáme u lidí starších šedesáti let a u lidí se subjektivně deklarovanou špatnou životní úrovní.